

บันทึก

เรื่อง สถานภาพของธนาคารแห่งประเทศไทยและกองทุนเพื่อการฟื้นฟู
และพัฒนาระบบสถาบันการเงิน

กระทรวงการคลังได้มีหนังสือ ด่วนมาก ที่ กค ๐๕๒๙.๕/๖๙๖๘ ลงวันที่ ๒๗ มีนาคม ๒๕๕๓ ถึงสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา สรุปความได้ว่า สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยให้ความเห็นเกี่ยวกับสถานภาพของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินไว้ในเรื่อง สถานภาพของธนาคารกรุงไทย จำกัด ในการเป็น “รัฐวิสาหกิจ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ตามหนังสือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา ที่ นร ๐๖๐๑/๘๙๖ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๑ ว่า กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ โดยมีเงินทุนเป็นของรัฐบาล และมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ อีกทั้งจัดตั้งขึ้นในธนาคารแห่งประเทศไทยซึ่งมีฐานะเป็นองค์การของรัฐบาลอยู่แล้ว กองทุนจึงมีฐานะเป็นองค์การของรัฐบาลประเภทที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น เช่นเดียวกับธนาคารแห่งประเทศไทยและเป็นรัฐวิสาหกิจตาม (ก) แห่งบทนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ส่วนธนาคารแห่งประเทศไทย(ธปท.) นั้น คณะกรรมการกฤษฎีกาเห็นว่า ธปท. มีฐานะเป็นองค์การของรัฐบาลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น

อย่างไรก็ตาม เนื่องจากสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยมีหนังสือลับเฉพาะ ด่วนมาก ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๐๔ เรื่อง ขอให้พิจารณาว่าธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นรัฐวิสาหกิจตามกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณหรือไม่ ซึ่งที่ปรึกษากฎหมาย(นายหยุดแสงอุทัย) ได้ให้ความเห็นว่า ธปท. ไม่อยู่ในข่ายแห่งบทบัญญัติมาตรา ๔ (ข) (ค) (ง) และ (จ) ของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ เพราะ ธปท. ไม่ใช่บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนที่เป็นนิติบุคคล ฉะนั้น ประเด็นที่จะต้องพิจารณาต่อไปจึงมีเพียงว่า ธปท. เป็นองค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของตามนัยแห่งมาตรา ๔ (ก) ของพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ หรือไม่ ซึ่ง ธปท. ได้ถูกจัดตั้งขึ้นโดยพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ ซึ่งมาตรา ๖ บัญญัติว่า ให้ ธปท. เป็นนิติบุคคล และในมาตรา ๗ ให้กำหนดทุนประเดิมของ ธปท. เป็นจำนวน ๒๐ ล้านบาท และได้รับเงินจำนวนนี้จากรัฐเป็นการอุดหนุนซึ่งจากบทบัญญัติทั้งสองมาตราแสดงให้เห็นว่า การที่กฎหมายบัญญัติให้ ธปท. เป็นนิติบุคคลก็ดี และการที่รัฐบาลให้เงินทุนเป็นการอุดหนุนก็โดยประสงค์ที่จะให้ ธปท. ได้มีอิสระในการดำเนินธุรกิจของตนเองเท่านั้น หากตีความหมายว่ารัฐจะเข้าเป็นเจ้าของกิจการด้วย คำว่า “จะได้รับเงินจำนวนนี้จากรัฐเป็นการอุดหนุน” แสดงว่า ไม่ใช่องค์การของรัฐบาลเป็นแต่รัฐได้ให้การอุดหนุนเพียงครั้งเดียวเท่านั้น จึงเห็นว่า ธปท. ไม่เป็นรัฐวิสาหกิจตามนัยแห่งกฎหมายว่าด้วยวิธีการงบประมาณ

กระทรวงการคลังพิจารณาแล้วเห็นว่า โดยที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ เป็นองค์กรของรัฐ ในการเข้าถือหุ้นในกิจการที่ถูกแทรกแซงตามมาตรการแก้ไขปัญหาทางการเงินของทางราชการ การที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจจะมีผลให้กิจการที่กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ เข้าไปถือหุ้นเกินกว่าร้อยละ ๕๐ มีฐานะเป็นรัฐวิสาหกิจไปด้วยซึ่งจะมีผลกระทบต่อการบริหารกิจการเหล่านั้นได้ และเนื่องจากการวินิจฉัยสถานภาพของ ธปท. ดังกล่าวข้างต้นยังมีความขัดแย้งไม่ชัดเจน ดังนั้น เพื่อให้เกิดความชัดเจนในการบริหารงานราชการ จึงขอหารือสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาว่า ธนาาคารแห่งประเทศไทยและกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงินมีฐานะเป็นองค์กรของรัฐบาลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้ง และเป็นรัฐวิสาหกิจตาม (ก) แห่งบทนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ หรือไม่

คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ และคณะที่ ๑๐) ได้พิจารณาข้อหารือดังกล่าวโดยได้ฟังคำชี้แจงข้อเท็จจริงจากผู้แทนกระทรวงการคลัง (กรมบัญชีกลางและสำนักงานเศรษฐกิจการคลัง) ผู้แทนธนาาคารแห่งประเทศไทย และผู้แทนกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน แล้ว เห็นว่า การที่กระทรวงการคลังได้ทำข้อกฎหมายมาครั้งนี้โดยอ้างว่าสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาได้เคยมีหนังสือลับเฉพาะ ด่วนมาก ลงวันที่ ๒๕ เมษายน ๒๕๐๔ ให้ความเห็นไว้ว่า ธปท. ไม่เป็นรัฐวิสาหกิจ นั้นคณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ และคณะที่ ๑๐) ได้ตรวจสอบข้อเท็จจริงแล้วปรากฏว่า หนังสือดังกล่าวไม่มีเลขที่หนังสือ และเมื่อพิจารณาถ้อยคำที่ใช้ว่า “กระผม” และลงนามในตำแหน่ง “ที่ปรึกษากฎหมาย” แล้ว จะเห็นได้ว่า นายหยุด แสงอุทัย ได้ให้ความเห็นในครั้งนั้นในฐานะที่เป็นที่ปรึกษาของ ธปท. มิใช่เป็นความเห็นของสำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกาแต่อย่างใด

สำหรับปัญหาข้อกฎหมายเกี่ยวกับสถานภาพของ ธปท. และกองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาาระบบสถาบันการเงิน คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ และคณะที่ ๑๐) มีความเห็นดังนี้

ประเด็นที่หนึ่ง เมื่อพิจารณาความใน (ก) ของบทนิยามคำว่า “รัฐวิสาหกิจ” ตามมาตรา ๔^๑ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ได้บัญญัติให้รัฐวิสาหกิจ

^๑ มาตรา ๔ ในพระราชบัญญัตินี้

๑ล๑

๑ล๑

“รัฐวิสาหกิจ” หมายความว่า

- (ก) องค์กรของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ
- (ข) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการมีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ
- (ค) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ
- (ง) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ค) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

หมายความว่า องค์การของรัฐบาลหรือหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ โดยในส่วนของความเป็นองค์การของรัฐบาลนั้น กรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗ ได้เคยวินิจฉัยไว้แล้วในปัญหา เรื่อง สถานภาพของธนาคารกรุงไทย จำกัด ในการเป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ (เรื่องเสร็จที่ ๔๘๗/๒๕๓๑)^๒ ซึ่งสรุปความได้ว่า “คำว่า “องค์การของรัฐบาล” ตาม (ก) ของบทนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ในมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฯ มิได้ระบุถึงการจัดตั้งองค์การของรัฐบาลไว้ แต่เมื่อพิจารณากฎหมายในปัจจุบันแล้วจะเห็นได้ว่า องค์การของรัฐบาลอาจจัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะหรือโดยพระราชกฤษฎีกาตามพระราชบัญญัติว่าด้วยการจัดตั้งองค์การของรัฐบาล พ.ศ. ๒๔๙๖”^๓ ดังนั้น คำว่า “องค์การของรัฐบาล” ในบทนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฯ จึงหมายความว่า องค์การของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะด้วย ลักษณะขององค์การของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายหรือโดยพระราชกฤษฎีกามีสาระสำคัญเหมือนกัน คือ มีวัตถุประสงค์อย่างใดอย่างหนึ่งเพื่อดำเนินการอันเป็นสาธารณประโยชน์ เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ เพื่อช่วยเหลือการครองชีพหรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชน ใช้เงินทุนจากงบประมาณแผ่นดินหรือเงินทุนของรัฐบาล และเป็นนิติบุคคล” ซึ่งเมื่อพิจารณาข้อเท็จจริงในกรณีนี้จะเห็นได้ว่า มาตรา ๖^๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ กำหนดให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล และมาตรา ๕^๕ กำหนดวัตถุประสงค์ของ ธปท. ไว้ว่า เป็นธนาคารกลางเพื่อรับมอบการออกธนบัตรจากกระทรวงการคลัง และประกอบธุรกิจอันพึงเป็นงานธนาคารกลางตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้ ในส่วนของทุนของ ธปท. ที่ใช้สำหรับการดำเนินงาน รัฐเป็นผู้ให้การอุดหนุนโดยมาตรา ๗^๖

(จ) บริษัทหรือห้างหุ้นส่วนนิติบุคคลที่ส่วนราชการและ/หรือรัฐวิสาหกิจตาม (ง) และ/หรือ (ก) และ/หรือ (ข) และ/หรือ (ค) มีทุนรวมอยู่ด้วยเกินกว่าร้อยละห้าสิบ

ฯลฯ

ฯลฯ

^๒ บันทึก เรื่อง สถานภาพของธนาคารกรุงไทย จำกัด ในการเป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ ซึ่งส่งพร้อมหนังสือถึงสำนักเลขาธิการคณะรัฐมนตรี ด่วนมาก ที่ นร ๐๖๐๑/๒๕๕ ลงวันที่ ๑๘ พฤศจิกายน ๒๕๓๑

^๓ มาตรา ๓ เมื่อรัฐบาลเห็นเป็นการสมควรจะจัดตั้งองค์การเพื่อดำเนินกิจการอันเป็นสาธารณประโยชน์หรือเพื่อประโยชน์ในการเศรษฐกิจหรือช่วยเหลือในการครองชีพหรืออำนวยความสะดวกแก่ประชาชนโดยใช้เงินทุนจากงบประมาณแผ่นดินก็ให้กระทำได้โดยตราเป็นพระราชกฤษฎีกา

มาตรา ๔ องค์การซึ่งได้จัดตั้งขึ้นตามความในพระราชบัญญัตินี้ให้มีฐานะเป็นนิติบุคคล

๔ มาตรา ๖ ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นนิติบุคคล

๕ มาตรา ๕ ให้จัดตั้งธนาคารกลางขึ้น เรียกว่า “ธนาคารแห่งประเทศไทย” เพื่อรับมอบการออกธนบัตรจากกระทรวงการคลัง และประกอบธุรกิจอันพึงเป็นงานธนาคารกลางตามบทแห่งพระราชบัญญัตินี้และพระราชกฤษฎีกาออกตามความในพระราชบัญญัตินี้

๖ มาตรา ๗ ให้กำหนดทุนประเดิมของธนาคารแห่งประเทศไทยเป็นจำนวนยี่สิบล้านบาท และธนาคารแห่งประเทศไทยจะได้รับเงินจำนวนนี้จากรัฐเป็นการอุดหนุน

ได้กำหนดทุนประเดิมของ ธปท. เป็นจำนวนยี่สิบล้านบาท และในมาตรา ๘^๗ ได้กำหนดให้รัฐอาจจะเพิ่มหรือลดทุนดังกล่าวได้ ซึ่งจะเห็นได้ว่า ธปท. มีทุนทั้งหมดมาจากรัฐและมีวัตถุประสงค์เพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ดังนั้น จึงเห็นว่า ธปท. เป็นองค์การของรัฐบาลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น นอกจากนั้นแล้วในประเด็นของการเป็นหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ เมื่อได้พิจารณาการประกอบธุรกิจประเภทที่พึงเป็นงานของธนาคารกลางตามมาตรา ๑๒^๘ แห่งพระราชกฤษฎีกากำหนดกิจการธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕ แล้วจะเห็นได้ว่า ธปท. ประกอบธุรกิจเกี่ยวกับการซื้อ ขาย และรับช่วงซื้อลดตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน การซื้อจากและขายให้แก่ธนาคารต่าง ๆ ซึ่งเงินปรีวรรตต่างประเทศ การให้กู้ยืมเงินโดยมีทรัพย์สินเป็นประกัน การซื้อและขายทองคำและเงิน ฯลฯ ซึ่งกิจการเหล่านี้เป็นการประกอบธุรกิจทั้งสิ้น ดังนั้น จึงเห็นว่า ธปท. เป็นหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็นเจ้าของ จากผลการพิจารณาข้างต้นจะเห็นได้ว่า ธปท. เป็นทั้งองค์การของรัฐบาลที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้นและเป็นหน่วยงานธุรกิจที่รัฐบาลเป็น

^๗ มาตรา ๘ ทุนของธนาคารแห่งประเทศไทยนั้น จะเพิ่มหรือลดก็ได้โดยอนุมัติของรัฐบาล แต่จำนวนทุนทั้งสิ้นไม่ว่าในขณะใดต้องไม่เกินหนึ่งร้อยล้านบาท

^๘ มาตรา ๑๒ ธุรกิจประเภทที่พึงเป็นงานของธนาคารกลางอันธนาคารแห่งประเทศไทยประกอบได้ คือ

(๑) การออกและจัดการ รวมตลอดถึงพิมพ์ธนบัตรและบัตรธนาคาร และสิ่งพิมพ์อื่นที่รัฐมนตรีเห็นชอบและการจัดการทุนสำรองดังบัญญัติไว้ในหมวด ๔ แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทย พุทธศักราช ๒๔๘๕

ฯลฯ

ฯลฯ

(๓) การซื้อ ขาย และรับช่วงซื้อลดตั๋วแลกเงินและตั๋วสัญญาใช้เงินที่เกิดจากการค้าหรือพาณิชย์อันสุจริต มีลายมือชื่อของบุคคลที่พึงเชื่อถือสองคนหรือมากกว่า ลายมือชื่อหนึ่งต้องเป็นของธนาคารใดธนาคารหนึ่งหรือสถาบันการเงินอื่นสถาบันใดสถาบันหนึ่งและถึงกำหนดใช้เงินภายในระยะเวลาที่คณะกรรมการกำหนด แต่ต้องไม่เกินหกเดือนนับแต่วันซื้อหรือรับช่วงซื้อลด โดยไม่รวมวันผ่อนชำระด้วย

ฯลฯ

ฯลฯ

(๕) การซื้อและขายเงินปรีวรรตต่างประเทศกับธนาคารและบริษัทเงินทุนตามกฎหมายว่าด้วยประกอบธุรกิจเงินทุน ธุรกิจหลักทรัพย์ และธุรกิจเครดิตฟองซิเอร์

ฯลฯ

ฯลฯ

(๗) การให้กู้ยืมเงินโดยมีทรัพย์สินเป็นประกัน ดังต่อไปนี้

(ก) หลักทรัพย์ของรัฐบาล หรือหลักทรัพย์ที่รัฐบาลรับประกันต้นเงินและดอกเบี้ย

(ข) ทองคำ เงิน หรือเอกสารแสดงกรรมสิทธิ์ในทองคำหรือเงิน

(ค) ตั๋วแลกเงินหรือตั๋วสัญญาใช้เงิน เท่าที่พึงซื้อหรือรับช่วงซื้อลดได้ตาม (๓)

ฯลฯ

ฯลฯ

การให้กู้ยืมเงินดังกล่าวต้องมีกำหนดระยะเวลาไม่เกินหกเดือน เว้นแต่

(ก) การให้สถาบันกู้ยืมเงินโดยมีทรัพย์สินตามวรรคหนึ่ง (ก) หรือ (ข) เป็นประกัน นั้น ถ้ามีเหตุผลสมควรเป็นกรณีพิเศษ คณะกรรมการอาจกำหนดให้มีระยะเวลาเกินหกเดือนได้ แต่ต้องไม่เกินหกสิบเดือน

ฯลฯ

ฯลฯ

เจ้าของตาม (ก) แห่งบทนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณฯ ดังนั้น ธปท. จึงมีสถานภาพเป็นรัฐวิสาหกิจตามพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒

ประเด็นที่สอง สำหรับสถานภาพของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ นั้น เนื่องจากกรรมการร่างกฎหมาย คณะที่ ๗ ได้เคยวินิจฉัยไว้อย่างชัดเจนแล้วในปัญหา เรื่อง สถานภาพของธนาคารกรุงไทย จำกัด ในการเป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ (เรื่องเสร็จที่ ๔๔๗/๒๕๓๑)^๙ ซึ่งสรุปความได้ว่า “กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ มีสถานภาพเป็นองค์การของรัฐบาลที่จัดตั้งขึ้นโดยกฎหมายเฉพาะและเป็นรัฐวิสาหกิจตามมาตรา ๔ แห่งพระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒ เนื่องจากกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ เป็นนิติบุคคลที่จัดตั้งขึ้นตามมาตรา ๒๙ ตริ^{๑๐} แห่งพระราชบัญญัติธนาคารแห่งประเทศไทยฯ โดยกองทุนประกอบด้วย^{๑๑} เงินที่สถาบันการเงินต้องนำส่งเข้ากองทุนตามมาตรา ๒๙ เบญจ^{๑๒}

^๙ โปรดดูเชิงอรรถที่ (๒), ข้างต้น

^{๑๐} มาตรา ๒๙ ตริ ให้จัดตั้งกองทุนขึ้นกองทุนหนึ่งในธนาคารแห่งประเทศไทยเรียกว่า “กองทุนเพื่อการฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงิน” ให้กองทุนมีฐานะเป็นนิติบุคคล มีวัตถุประสงค์เพื่อฟื้นฟูและพัฒนาระบบสถาบันการเงินให้มีความมั่นคงและเสถียรภาพ โดยมี “ฝ่ายจัดการกองทุน” เป็นเจ้าหน้าที่ และให้แยกไว้ต่างหากจากธุรกิจอื่น ๆ

^{๑๑} มาตรา ๒๙ จัตวา กองทุนประกอบด้วย

- (๑) เงินที่ได้รับตามมาตรา ๒๙ เบญจ และมาตรา ๒๙ สัตต
- (๒) เงินและทรัพย์สินที่มีผู้มอบให้
- (๓) เงินและทรัพย์สินอื่น ๆ ที่ตกเป็นของกองทุน
- (๔) ดอกผลของกองทุน

^{๑๒} มาตรา ๒๙ เบญจ ให้สถาบันการเงินนำส่งเงินเข้ากองทุนตามอัตราที่คณะกรรมการจัดการกองทุนกำหนดด้วยความเห็นชอบของคณะรัฐมนตรี อัตราดังกล่าวต้องไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าของยอดเงินฝาก ยอดเงินกู้ยืมหรือยอดเงินที่รับจากประชาชนแล้วแต่กรณี ที่สถาบันการเงินแห่งนั้นมีอยู่ ณ วันสิ้นงวดการบัญชีรอบระยะเวลาหกเดือนก่อนหนึ่งงวดที่จะต้องนำส่งเงินเข้ากองทุน ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการและระยะเวลาที่คณะกรรมการจัดการกองทุนกำหนด

ในกรณีที่กองทุนเข้ารับประกันเจ้าหนี้ของสถาบันการเงิน คณะกรรมการจัดการกองทุนจะกำหนดให้สถาบันการเงินต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนในอัตราที่ไม่เกินร้อยละศูนย์จุดห้าของยอดหนี้สินที่กองทุนรับประกันที่สถาบันการเงินแห่งนั้นมีอยู่ ณ วันสิ้นงวดการบัญชีรอบระยะเวลาหกเดือนก่อนหนึ่งงวดที่จะต้องนำส่งเงินเข้ากองทุนเพิ่มขึ้นด้วยก็ได้โดยให้นำส่งพร้อมกับการนำส่งเงินตามวรรคหนึ่ง

อัตราตามวรรคหนึ่งหรือวรรคสองจะกำหนดให้แตกต่างกันตามประเภทของสถาบันการเงินก็ได้

การคำนวณเงินนำส่งเข้ากองทุน มิให้นำเงินฝากหรือเงินกู้ยืมที่สถาบันการเงินได้จากกองทุนมารวมคำนวณเข้าด้วย

ในกรณีที่กองทุนมีเงินและทรัพย์สินเพียงพอที่จะดำเนินการตามวัตถุประสงค์แล้ว คณะกรรมการจัดการกองทุนจะประกาศงดการนำส่งเงินเข้ากองทุนก็ได้

และยังประกอบด้วยเงินสำรองที่ ธปท. จ่ายให้กองทุนตามมาตรา ๒๙ สัตต วรรคหนึ่ง^{๑๓} อีกด้วย และวัตถุประสงค์ของกองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ ดำเนินการเพื่อประโยชน์ในทางเศรษฐกิจ ดังนั้น กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ จึงเป็นองค์การของรัฐบาลประเภทที่มีกฎหมายเฉพาะจัดตั้งขึ้น อีกทั้ง กองทุนได้ตั้งขึ้นใน ธปท. เป็นงานฝ่ายหนึ่งของธปท. เมื่อ ธปท. มีสถานภาพเป็นองค์การของ รัฐบาลอยู่แล้ว กองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ จึงมีสถานภาพเป็นองค์การของรัฐบาลเช่นเดียวกับ ธปท.” ดังนั้น คณะกรรมการกฤษฎีกา (คณะที่ ๑ และคณะที่ ๑๐) จึงเห็นด้วยว่ากองทุนเพื่อการฟื้นฟูฯ มีสถานภาพเป็นรัฐวิสาหกิจตาม (ก) แห่งบทนิยาม “รัฐวิสาหกิจ” ตามมาตรา ๔ แห่ง พระราชบัญญัติวิธีการงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๐๒

(ลงชื่อ) ชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์
(นายชัยวัฒน์ วงศ์วัฒนศานต์)
เลขาธิการคณะกรรมการกฤษฎีกา

สำนักงานคณะกรรมการกฤษฎีกา
พฤษภาคม ๒๕๕๓

^{๑๓} มาตรา ๒๙ สัตต ให้ธนาคารแห่งประเทศไทยพิจารณาจัดสรรเงินสำรองตามมาตรา ๙ ส่งสมทบเข้ากองทุนตามจำนวนที่เห็นว่าเหมาะสมเป็นคราวๆ ไป

ธนาคารแห่งประเทศไทยอาจออกเงินทดรองให้กองทุนไปก่อนได้ตามความจำเป็น แต่กองทุนต้องชำระคืนภายในเวลาที่คณะกรรมการกำหนด และคณะกรรมการอาจกำหนดให้กองทุนจ่าย ค่าตอบแทนสำหรับเงินที่จ่ายทดรองดังกล่าวได้.